

Paragraph, der gaaer ud paa, at Algerhøns i 7de Linie skal udgaae, og at der efter 8de Linie tilføies: Algerhøns 1ste Januar — 1ste September. Jeg har her foreslaaet at begynde Fredningstiden lidt tidligere, end det er foreslaaet af Udvalget. Det forekommer mig, at de Herrers Forslag vidner om, at de i Henseende til Sagten ligesom ogsaa i Henseende til, hvad man skal foretage til Fredning af nyttige Fugle, ere bedre kjendte i visse Egne af Landet end i andre, og det er ganske naturligt, thi man finder vist ikke mange andre Lande af saa lidet Størrelse som vort, hvor der er saa forskjelligt Forhold i den Henseende. For mig, der som bekjendt er Dsttsellænder, har imidlertid Nødvendigheden af at begynde Fredningen af Algerhøns noget tidligere paatrængt sig. Vi ere nemlig næsten paa Veien til paa mange Steder at miste Algerhøns som jagtbart Vildt, og dette kommer for en stor Deel deraf, at man paa en for en Støger meget daarlige Maade slyder dem i Januar og Februar Maaned, idet man, naar der falder Sne, slyder eller fanger dem ved Raalkjølke om Natten i Haver og i det Hele benytter den Svælfelses-tilstand, hvori de ere i en streng Vinter, allerede i Slutningen af en Januar Maaned, og hvor man ofte nær ved Husene og i Haver saa at sige kan tage dem med Hænderne. Det troer jeg, man bør forebygge, og jeg troer, at man kan forebygge det ved at forlænge Fredningstiden noget. Man maa jo huske, at, hvad man paa den Tid ødelægges er for en stor Deel det, som er levet fra Jagttiden til at skulle være Tillægsfugle i det løbende Aar. — Hvad § 3 angaaer, der handler om Fredning af Næve i indfredede Sandflugtstræninger, da har jeg faaet den Dphsning af min ærede Medforslagsstiller, at de i Nærheden af disse Stræninger paa Ublodder, som Bønderne have, ofte om Sommeren gjøre meget stor Fortræd blandt Faar og Lam, og det ærede Medlem, som har en særlig Ærlighed til at kjende Forholdene i de beplantede Rittstræninger, anseer dem ikke for at være af stor Nytte paa disse Steder, hvor der, hvad der jo er ganske naturligt og forklarligt, ikke findes synderligt mange Muns. — Da jo begge Lovforslagene sigge

for til Behandling, skal jeg dernæst tillade mig at udtale mig om det principale Forslag til § 4, hvori jeg har foreslaaet, at der i første Linie tilføies efter „forbudt“: „i Tidsrummet fra 1ste Februar til 1ste October.“ Dette har jeg gjort, fordi jeg ikke troer, at det er rigtigt at frede noget Dyr hele Aaret rundt; en saadan absolut Fredtroer jeg ikke behøves, og den kan i mange Tilfælde blive besværlig for Befolkningen. Jeg skal tillade mig at bemærke, at der ogsaa blandt disse Fugle, som man agter at frede ubetinget hele Aaret rundt, findes endeel Smaafugle, som meget sjeldent ville være Gjenstand for Sagt og slydes og ødelægges; der kan fanges nogle enkelte Messer og der kan slydes en enkelt Fugleunge med et Pusterør osv., men det har ikke Stort at betyde. Det kunde være, at der var mere af den Slags Sagtlyst i Nærheden af Kjøbenhavn, men ellers har Esterstræbelsen ikke noget at sige over hele Landet. Derimod er der adskillige Fugle, som, efter hvad jeg før bemærkede, kunne blive ubehagelge og skadelige for Beboerne; nu kan man sige: ja, saa maa man i ethvert Fald høre op at frede dem; men det kan jeg dog ikke sige; thi der er mange, der høre til de meget nyttige; men som i enkelte Tilfælde kunne træde op som saa ubehagelige, at man maatte have Ret til at skaffe sig af med dem. Jeg skal nævne et Par Exempler. Det kan ikke nægtes, at Uglen er et nyttigt Dyr, som hjælper til at udrydde Muselægten, men det kan godt hændes, at en enkelt af dem kan vænne sig til at gaae ind i et Dueflag og hente sin Føde der, og et saadant Individ, som først har lært denne Kunst og faaet Smag derpaa, vil søge hellere at faae Duesteg end Rottesteg. Nu kan man rigtig nok sige, at dette er sædvanligst paa den Tid, de have Unger; og at dette ikke er om Vinteren. Men Uvanen vil dog vedblive udover Fredetiden, og man kan derfor spørge, om man ikke heelt skulde udelade Uglen. Men jeg siger nu: Man kan jo befrie sig for dette enkelte Individ, som har denne specielle Uvane at gaae ind i Dueflaget, ved i Fredetiden at lukke Dueflaget, det er Noget, man indtil videre kan finde sig i. Saaledes er det ogsaa med de Fugle, som høre til Spetterne og som